

Derick Mattern

WE TALK ABOUT LOUIS RIEL

we're just two boys from the southern hemisphere
what do we know of these constellations
we talk about Louis Riel on the plains of Saskatchewan
how he fought for land for the Métis for what was left
of the First Nations for what was left of his sanity
after he'd lost Manitoba we're just two boys
from the southern hemisphere what do we know
about these worn church domes like signal
fires from horizon to horizon across the prairie
their cemeteries date from the thirties from Stalin
and the Holodomor a rollcall of escapees
here are the Catholics here are the Uniates
here are the Orthodox even a hemisphere
away from catastrophe couldn't interrupt their sense
of division there are dozens of them hundreds
we can't stop stopping at each one desperate
for the familiar desuetude of sagging brick
sun-pocked paint asphalt tiles wind-torn
they're all empty some without even a town
exile was no solution I suppose letting the seed
fall on the rock on the road on the cracks on the way
the birds and creeping things still need to eat their hunger
is small they will hunger again what do two boys
from the southern hemisphere know but the desert
and how easily the equator is crossed

ON PARLE DE LOUIS RIEL

on est rien que deux gars de l'hémisphère sud
on ignore tout de ces constellations
traversant les prairies de la Saskatchewan on parle
de Louis Riel qui s'est battu pour la terre, les Métis, les vestiges
des Premières Nations et de sa propre raison
après avoir perdu le Manitoba on est rien
que deux gars de l'hémisphère sud on ignore tout
des vieilles églises aux coupes ponctuant l'horizon comme
des feux de détresse d'un bout à l'autre des Prairies
ou de leurs cimetières datant des années trente
de Staline et de l'Holodomor un chapelet de réfugiés
catholiques, uniates, orthodoxes disséminés ici et là
et toujours divisés, même à un hémisphère de la catastrophe
il y en a des douzaines, des centaines
on ne peut pas ne pas s'arrêter devant chacune d'elles
à chercher avidement la désuétude familière des briques vétustes
des murs criblés de soleil des tuiles d'asphalte arrachées par le vent
elles sont toutes abandonnées parfois même isolées du village
il faut croire que l'exile n'aura servi à rien
une semence jetée en sol pierreux séchera dans les brèches
les oiseaux et les bêtes rampantes doivent bien nourrir leurs ventres menus
leur faim reviendra assez vite que peuvent bien
connaître deux gars de l'hémisphère sud à part le désert
et le chemin le plus court pour franchir l'équateur

—*translated by Madeleine Stratford*

HABLAMOS DE LOUIS RIEL

Solo somos dos chicos del hemisferio sur
qué sabemos nosotros de estas constelaciones
hablamos de Louis Riel en las llanuras de Saskatchewan
cómo luchó por la tierra de los Metis por lo que quedaba
de las Primeras Naciones por lo que quedaba de su salud mental
después de que perdió Manitoba solo somos dos chicos
del hemisferio sur qué sabemos nosotros
de estas cúpulas desgastadas de la iglesia como señales
de humo que van de horizonte a horizonte a través de la pradera
sus cementerios son de los años treinta, de la época de Stalin
y del Holocausto Ucraniano una lista de fugitivos
aquí están los católicos aquí están los uniatos
aquí están los ortodoxos, ni siquiera estando a un hemisferio
lejos de la catástrofe podían detener su sentido
de separación hay muchos de ellos cientos
no podemos dejar de detener a todos los que están desesperados
por el familiar desuso del ladrillo inglés
la pintura carcomida por el sol las baldosas de asfalto desgarradas por el viento
todos están vacíos, algunos ni siquiera tienen un pueblo
el exilio no fue una solución supongo que dejar caer la semilla
en la roca de la carretera en las grietas del camino
los pájaros y las cosas que se arrastran también necesitan comida su hambre
es pequeña volverán a tener hambre qué saben dos chicos
del hemisferio sur sino del desierto
y de lo fácil que es cruzar el Ecuador

—*translated by Gerardo Piña*

LOUIS RIEL'DEN KONUŞUYORUZ

güney yarım küreden iki çocuğuz biz yalnızca
nereden bileceğiz ki buradaki takımyıldızlarını
Saskatchewan ovasında Louis Riel'den konuşuyoruz
toprak için Métisler için İlk Yerliler için ve Manitoba'yı kaybettikten sonra
akıl sağlığından kalanlar için savaştı iki çocuktuk yalnızca
güney yarım küreden nereden bileceğiz ki
buradaki kilise kubbelerini ovanın bir ucundan
bir ucuna ateşle nasıl konuştuklarını
Stalin ve Holodomor zamanından
1930'lardan kalma kaçaklar iştiması mezarlıkları
şu köşede Katolikler bu köşede Doğu Katolikler ötede Ortodokslar
bir yarım küre ötede bile
bölünme alışkanlığından vazgeçmemiş yüzlercesi yatıyor burada
hepsine ayrı ayrı bakmaktan kendimizi alamıyoruz
bel verip yürürlükten kalkmış tuğlaların aşinalığı kafayı yedirtiyor bize
rüzgârdan aşındıkça güneş çopuruna dönen asfalt kiremitler
kiliseler alabildiğine تنها burada çevrelerinde bir kasaba bile yok
sürgünlük bir çare değilmiş sanırım tohumları saçsak da giderken
kayalıklara yollara çatlaklara düşüyorlar
düşünler, kuşlar ve sürünen şeylerin de yemesi lazım
onların acıkmasından ne olacak ama acıkacaklar yeniden
güney yarım küreden iki çocuk ne bilecek çölden başka
ve ekvatorun bir adımında geçilebildiğinden

—translated by Efe Duyan

